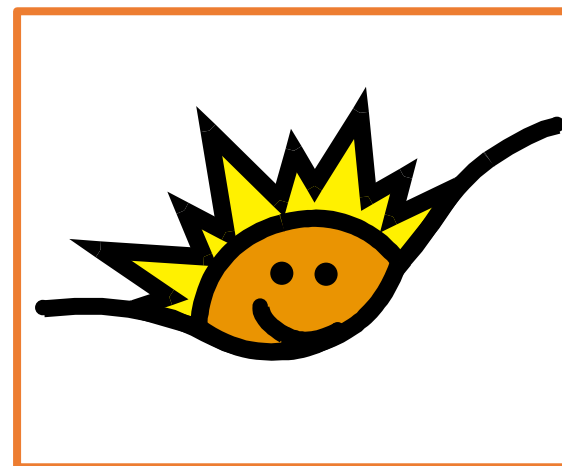
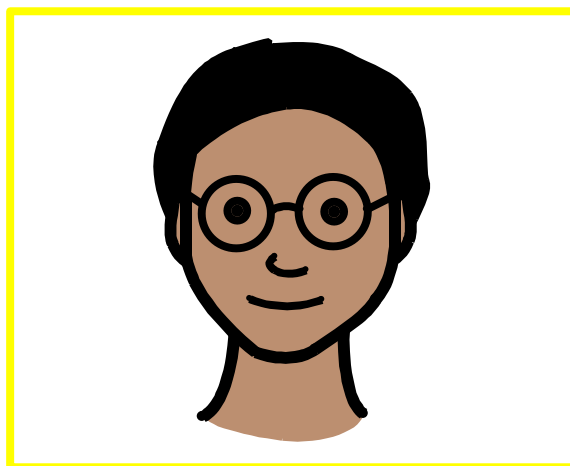
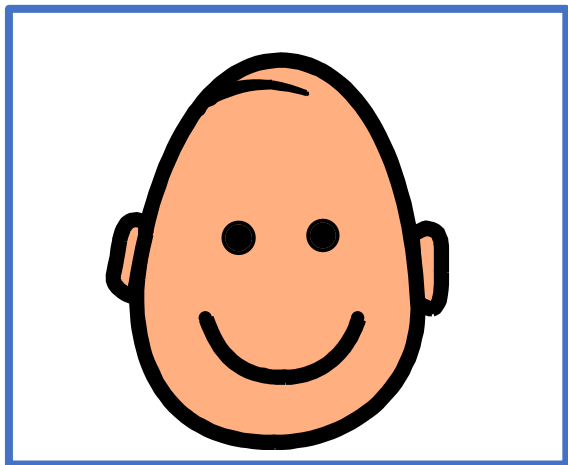
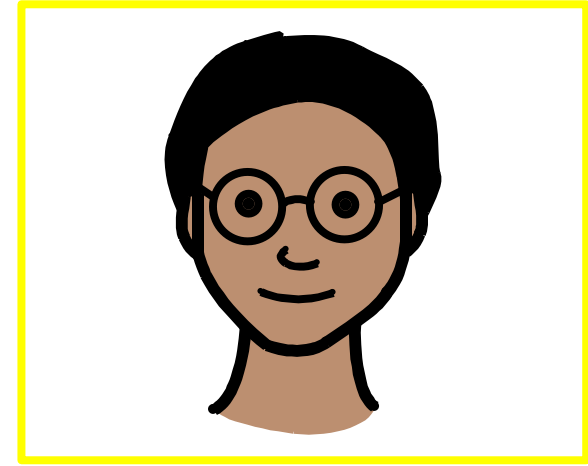
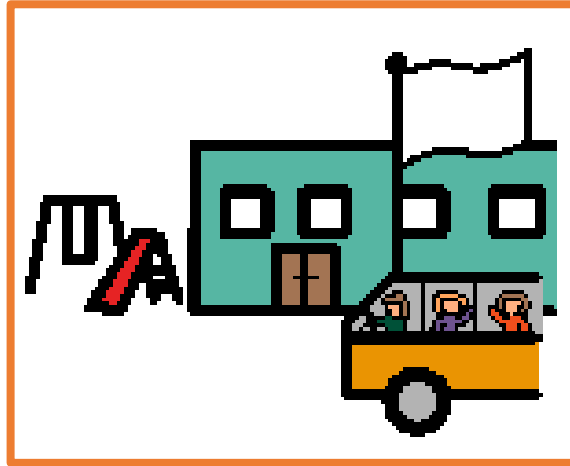
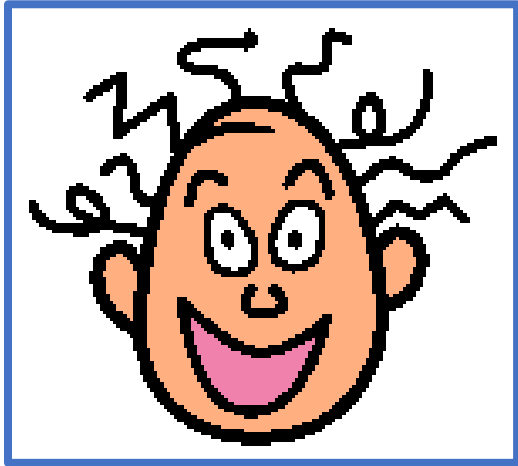

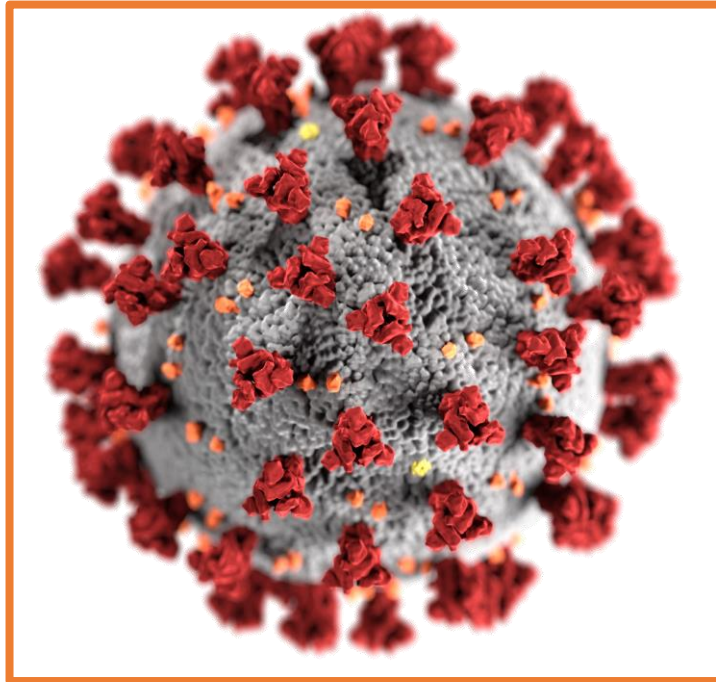
ליאור חוזר לבית ספר

כשהבוקר עולה והשמש בשמיים
קם לו ליאור עם חיוך על השפתיים.
היום זה יום מיוחד ממש,
ליאור כבר מחכה, הוא פשוט נרגש.

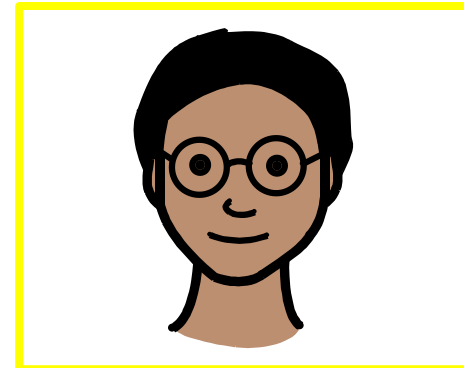
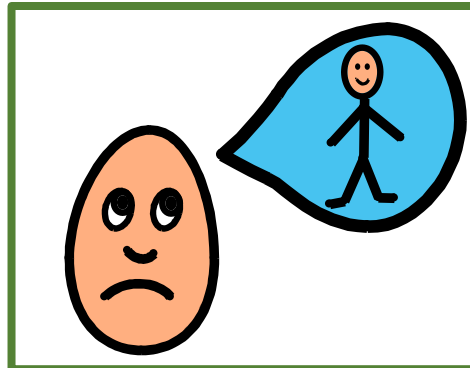
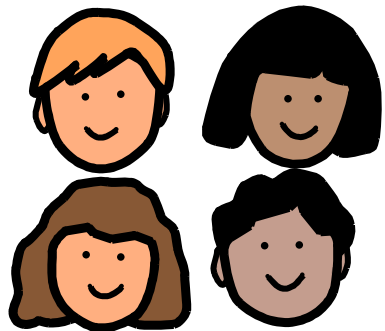
אחרי ימים רבים שבבית בילה,
שגרה חדשה פתאום מתחילה,
ליאור הבוקר לבית הספר חזר
אבל רגע, מה השתנה כאן? זה ממש מוזר!

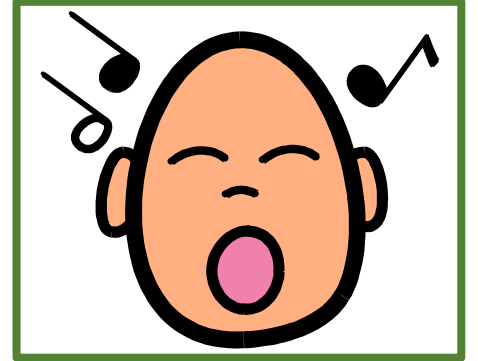
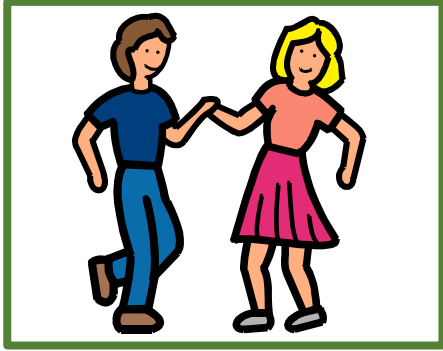
איפה כולם? ומה זה על הפנים?
מסכה? השתגעתם? אנחנו שוב בפורים?
לא ולא, המורה מחייכת,
הכל בגלל וירוס הקורונה שעוד לא רוצה ללכת.

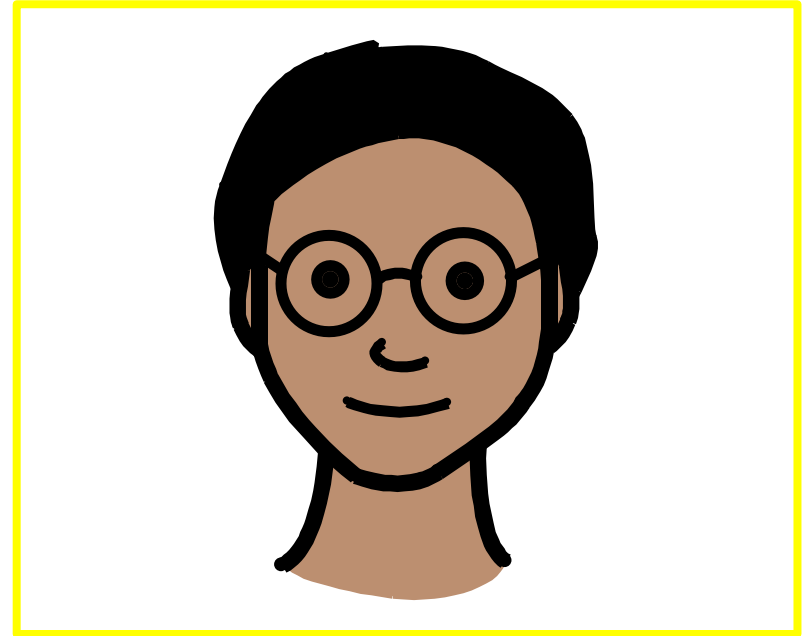
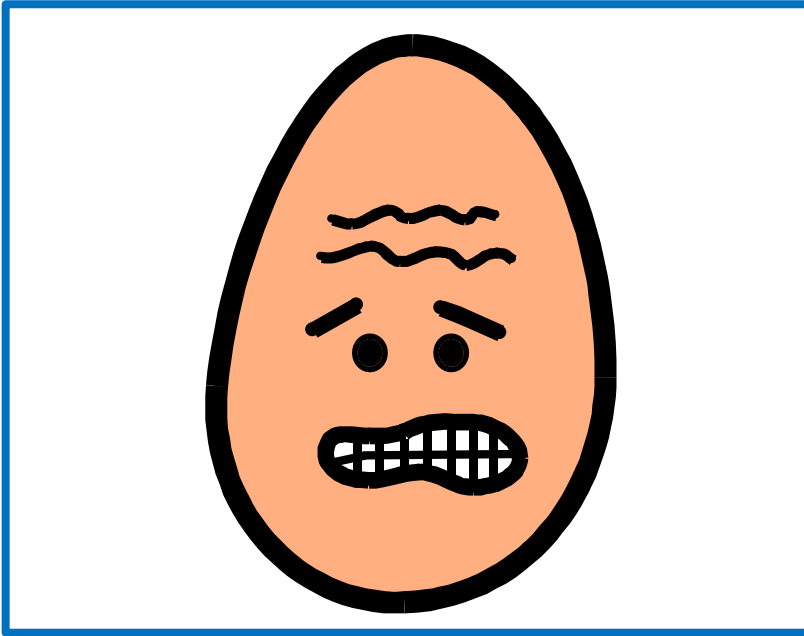
בגלל הקורונה אנחנו נזהרים
כדי לא להדבק בה, אנחנו שומרים.
עוטים מסיכה, אפשר גם כפפות
ומשתדלים לגעת אחד בשני כמה שפחות.

ליאור מתגעגע לצוות ולחברים
כי חלק מהם בבית, רק לפעמים מבקרים.
מוזר שההסעה נעלמה לה כך פתאום
אבל כיף לנסוע עם אמא לבית ספר ולכל מקום.

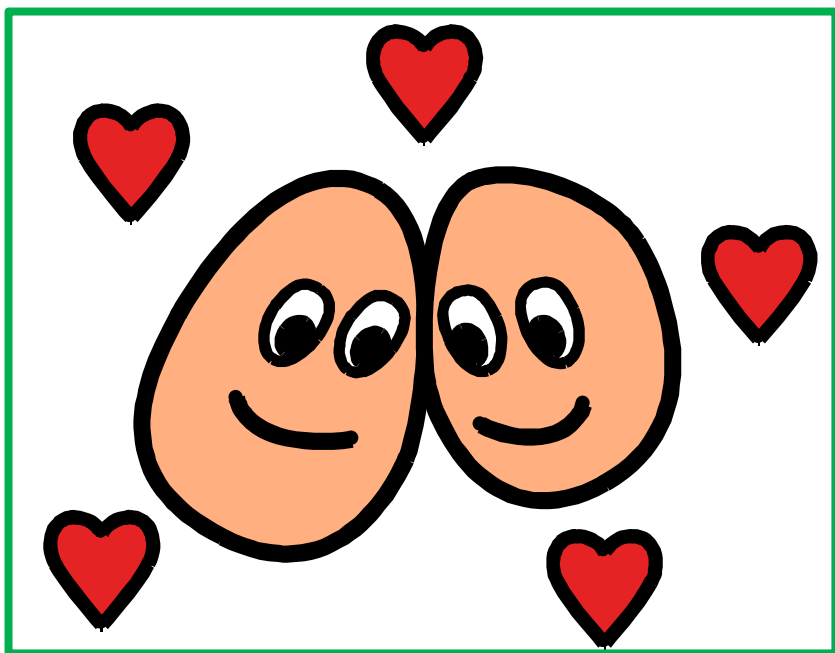
וכל יום הוא קצר, ממש כמו שישי,
זה די מבלבל ואפילו קצת טיפשי!
אבל עדיין מספיקים בו לשיר וללמוד,
להקשיב, לצחוק ואולי גם לרקוד..

אבל לליאור די נמאס, מתי זה יגמר?
מספיק עם מסכות ודי להיזהר!
ולפעמים הוא דואג ומרגיש קצת לא טוב
אז המורה מעודדת שזה יגמר בקרוב.

החגיגות יחזרו, חוויות וטיולים
ולהיות ביחד כמו שאנחנו רגילים

וגם כשכולם עכשיו על מרחק מקפידים
בתוך הלב כמו תמיד אוהבים וקרובים.